

George Cosbuc

Poetul

Sunt suflet in sufletul neamului meu
Si-i cînt bucuria si-amarul -
In ranele tale durutul sunt eu,
Si-otrava deodata cu tine o beu
Cînd soarta-ti intinde paharul.
Si-oricare-ar fi drumul pe care-o s-apuci,
Rabda-vom pironul aceleiasi cruci
Unindu-ne steagul si larul,
Si-altarul sperantei oriunde-o sa-l duci,
Acolo-mi voi duce altarul.

Sunt inima-n inima neamului meu
Si-i cînt si iubirea si ura -
Tu focul, dar vîntul ce-aprinde sunt eu,
Vointa ni-e una, ca-i una mereu
In toate-ale noastre masura.
Izvor esti si tinta a totul ce cînt -
Iar daca vrodat-as grai vrun cuvînt
Cum nu-ti glasuieste scriptura,
Ai fulgere-n cer, tu, Cel-mare-si-sfînt,
Si-nchide-mi cu fulgerul gura!

Ce-s unora lucruri a toate mai sus,
Par altora lucruri desarte.
Dar stie acel ce compasul si-a pus,
Pe marginea lumii-ntre viata si-apus,
De-i albi ori e negru ce-mparte!
Iar tu mi-esti in suflet, si-n suflet ti-s eu,
Si secolii-nchida-ori deschida cum vreu
Eterna ursitelor carte,
Din suflet eu fi-ti-voi, tu neamule-al meu
De-a pururi, nerupta sa parte!

→